

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ В ТИЖДЕНЬ

Рік I.

Станиславів, вівторок 25 листопада 1941.

Ч. 26.

СОЛНЕЧНОГОРСЬК — ЗАЙНЯТИЙ

Даремні зусилля прорватись з Ленінграду. Бомбардування полуднево-західних побереж Англії. Протинаступ на африканському фронті.

З головної квартири Фірера 24 листопада 1941 р.

Верховна Команда Збройних Сил повідомляє:

На середньому відтинку східного фронту в наступі здобуто дальші території. По завзятих боях панширні відділи зайняли місто Солнечногорськ 50 км. на північний захід від Москви. Успішні воздушні налети були спрямовані на залізничні об'єкти в околиці Москви. Багато залізничних ліній перервано влучними поцілами бомб. Перед Ленінградом знову не вдалися спроби ворога прорватись, з важкими втратами для нього. Знищено при тому 8 ворожих танків, в цьому 7 найтяжчих.

ФРОНТОВІ ЗВІДОМЛЕННЯ

В районі Москви йдуть завзяті бої на лінії советських укріплень, які прорвані в багатьох місцях. Денна та нічна німецька авіація налітає на місто, нищить залізничні лінії та транспорти. Про розміри німецьких успіхів найкраще свідчать такі факти: взято 10 тис. у полон і знищено 171 танків.

У районі Ленінграду трагічне положення советської армії не легшає, але погіршується. Про це говорить евакуація. Про положення в самому Ленінграді говорить те, що советські війська двічі пробували цього тижня вирватись з оточення. Значить, сили ворога значно зменшились, бо попередньо він пробував прорватись майже щодня.

ЩОРАЗ ЯСНІШЕ СТАНОВИЩЕ АМЕРИКИ

Експедиційний корпус до Ірану.

СТОЛЬКГОЛЬМ, 23 листопада. Вашингтонські газети повідомляють, що уряд ЗДПА робить заходи в справі висадки в Ірані американського експедиційного корпусу.

ЗАТОПЛЕННЯ ТУРЕЦЬКОГО КОРАБЛЯ

Інцидент на Чорному морі

АНКАРА, 23 листопада. Анатолійська Агенція повідомляє через турецьку пресу про затоплення турецького корабля, сторпедованого більшовіками. В справі цього випадку ведеться слідство. Із слів врятованих людей залоги виходить,

Тяжка артилерія сухопутного війська продовжувала обстріл військово-важних об'єктів Ленінграду.

Милуної ночі бомбардовано різні пристані на полуднево-західній побережжі Англії. При способах нападу британських повітряних з'єднань на побережжя Каналу збито 7 ворожих літаків.

В Північній Африці і вчора пройшов успішно протинаступ поведений в обороні братерства зброї німецько-італійськими сухопутними і повітряними з'єднаннями. Знову знищено багато танків. Число полонених і взятої добичі зростає. Бій на полудне від Тобрука, як теж наступ великих британських сил на фронті Солюм-Бардія ще ведеться.

що агресором був дійсно більшовицький корабель. У зв'язку з цим турецький уряд задержав усі більшовицькі кораблі, які знаходяться в турецьких пристанях.

ПОГІРШЕННЯ ЯПОНСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКИХ ВІДНОСИН

Справа затопленого корабля.

Копенгазька газета пише в одній статті, що Японія задержує відносно Советського Союзу повний неутралітет. Але затоплення японського корабля советською міною та становище Росії до цього випадку може привести до ревізії погляду на обов'язуючий політичний стан.

МАНІФЕСТАЦІЯ АНТИКОМІНТЕРНУ

БЕРЛІН, 23 листопада. 25-го ц. м. відбудеться в Берліні маніфестаційне засідання представників держав антикомінтернівського пакту з 1936 року.

Словацька виставка воєнних трофеїв

Недавно відкрили в Празі в будинку військового музею велику виставку ривної зброї, добитої словацьким військом у боях із більшовіками. Крім зброї виставлено там і пропагандивний більшовицький матеріал, із якого видно, що більшовики приготувалися до походу на Захід, щоб у кривавій розправі знищити всі ад-бутки європейської культури. В осередку виставки майорують прапори всіх держав, що беруть участь у війні в ССР. Виставка робить на відвідувачів велике враження багатством експонатів і крутим укладом.

Нова доба історії

В своєму нестримному поході проти більшовиків Німецька Армія довершила великого історичного діла — звільнила цілу українську територію від найтяжчої неволі, яку знає наша історія. Цією подією розпочалась нова доба в історії України, якій у рамах нової Європи припадає важлива роль як краю, що „пливе медом і молоком“.

Із хвилиною визволення почало творитись на Україні нове життя. В які політично-державні та суспільні форми увільється це українське життя, сьогодні ще передчасно говорити, бо війна не покинчена й тому вся увага повинна бути звернена на переможне закінчення війни. Але зате вже сьогодні чітко зарисувалась головна напрямна програма нового українського життя в майбутності.

Можуть бути дві методи укладення програми для народу на завтра: утопійна метода й реальна метода. Утопійна метода — це видумана програма для майбутності. Така програма силусь людей і події здійснювати якусь видуману для майбутності ідею, теорію, доктрину. Як мітичний Прокруст приневолював людей лягати в своє ложе, втинаючи ноги тим, що не могли в ложі поміститись, або витягаючи тіло тих, що своїм ростом не могли зайняти цілого ліжка наздовж — так роблять і ті, що, задурманені удопійними доктринами, реформують світ. Такими злочинними реформаторами є більшовики.

Інша є реальна метода. Держаться її люди, що історію свого народу мають у своїй крові, в своїй традиції, в своїй культурі. Для цих людей минушина народу ясна, як день. В історії знаходять вони теж ясні вказівки для програми майбутності. Бо як світло місяця є рефлексом світла сонця, так знання майбутності є рефлексом знання минушини. „Коли хтось розяснив собі минушину так, що вона стала для нього соняшним днем, то й майбуття дорога його народу представляється йому доволі ясно. Через це, хто хоче витичити розвою напрямну свого народу в майбутності, той мусить перш-за-все пізнати минуле — далеке й близьке. Всі, що думають національно-політичними категоріями, вибирають реальну методу укладання програми для майбутності?“

Що ж каже нам далеке й близьке нашої минушини.

Історична доля тісно зв'язала український народ із німецьким (германським). Уже на світанку нашої державної історії великі майстри організації — германські варяги на прохання наших предків — як оповідає наш перший літописець — прийшли на Україну, зорганізували її військово й політично та дали їй династію. Ця германо-варязька династія в своїх перших

представниках Олезі, Святославі Володимирі Великим і Ярославі Мудрим зв'язала українські землі в державну цілість і утворила величезну імперію. Азійський степ підрізував коріння цієї імперії та розкладав її духово й політично. Сильний опір тому розкладові ставили тільки найдалше на захід висунені землі й тому центр державного життя під тою самою династією переноситься з Києва до Галича. Тепер обновлюються й українсько-німецькі взаємини союзом Великою Романа Галицького з Пруссією та одруженням його дочки Романа з австрійською Гертрудою Бабенбергівною. Галицький король Юрій II договорами в 1325, в 1327 і 1334 рр. скріплює союз, постановлений Романом Великим, а коли польський король Казимир інтригує проти цього союзу, то король Юрій II у 1332 р. видає Пруссії грамоту, в якій пише, що дружба з Пруссією не порушена від часів Романа Великого та що він обновляє дружбу, щоб „затулити рота тим, які виють і брешуть та стараються ту дружбу розірвати“. У відповідь на це польський король Казимир із середини розвалив Галицько-Волинську Державу: руїні боїри за його підшептом отруїли свого володаря дня 7 квітня 1340 р. й таким чином позбавили Україну державности взагалі. Перериваються й німецько-українські взаємини...

Щойно германець із раси та німець із крові, шведський король Карло XII, внук німецького князя Пфальцграфа фон Цвайгбрікен, постановляє союз із гетьманом Мазепою, щоб відбудувати українську державну незалежність. Полтавська катастрофа 1709 р. повертає ці змагання внівець... Чорний ворон безнадійности закрякав над Україною...

Так минуло понад півстоліття, доки не засвітало знову з боку Німеччини. Це полки німецької цесаревої Марії Тереси в 1772 р. принесли полегшу тій частині Галицько-Волинської Держави, що її загубив ще в 1340 р. король Казимир. Галичина починає відроджуватись культурно й політично. Будяться надії на визволення й у Києві, який у 1791 р. висилає до Берліна свого відпоручника Василя Капніста шукати там порятунку для України. Але хоча тодішня пруська політична констеляція не дозволяла на якунебудь інтервенцію в користь України, то все ж таки українська справа була втягнена в німецькі політичні пляни. Свідчить про це німецька концепція окремого українського князівства з осідком у Києві, вентильована тоді, коли при кермі німецької закордонної політики стояв „залізний канцлер“ Оттон Бісмарк. Ці пляни при допомозі Німеччини почали реалі-

З гостини Пана Генерального Губернатора Др Франка в Станиславові

Розшукую брата Заверуху Василь, мобілізованого 23-го червня 1941 р. та забраного до совєтської армії.
Відомості прошу подавати на адресу: Святий Ірися, Станислав, Ринков 22.
267 (1-1)

Розшукую Івана Гальонича, зазначеного урядника зі Станиславова, вивезеного в село Суємиці коло Житомира в кінці квітня 1941 р. Там перебував до 22-го червня ц. р., після пропав без вістки. **2. Бигена Даниловича,** шофера зі Станиславова, вивезеного до Мюнхенсько-Мурманської області в серпні 1940 р., де перебував до 12 червня 1941 р., а від цієї пори пропав без вістки.
Хто знає би про них ніяк відомості, прошу ласкаво подавати на адресу: Станислав, вул. Федьковича ч. 5, Станислава Козер.
301 (1-1)

Розшукую Мікуцького Олександра літ 20, арештованого в Станиславові НКВД-істами в жовтні 1939 р. та пропавшого без вістки.
Ласкаві відомості: Варшава, вул. Новгородська 46, Мікуцький Рyszард.
277 (2-7)

Загублені документи дня 19 жовтня ц. р. при вул. Адольфа Гітлера (Сопішницька) а саме: довідка в нім. мові з Кранова, шоферська книжечка і свідоцтво праці на прізвище **Рогатин Іван**, ур. 10. VII. 1914, з м. Коломия — прошу звернути за винагородою 50 зл. на адресу: Станислав, вул. Колонтая 22, П. п. (2-2)

Загублений портфель з документами дня 20 жовт. ц. р. в Станиславові — вечором, правдоподібно в німі „Виторія“, або в ресторані „Квін“, а саме: паспорт, військові та інші службові документи разом з грошима (около 180 зл.) на прізвище **Фримель Ерін** — прошу ласкаво звернути за винагородою 180 зл. на адресу редакції газети „Укр. Слово“, або німецької Штудіодіці № тел. 19-56.
290 (1-1)

Загублені документи дня 20 IX. 1941 в Станиславові на прізвище **САВЧАК Богдан**, а саме: свідоцтво про ушкочення масарської школи, свідоцтво прочислової школи й свідоцтво на право торгівлі — прошу ласкаво звернути за винагородою 30 зод. на адресу: Савчак Богдан, вул. Гетого (Карпівського) 14.
272 (1-1)

Розшукую Золотницького Олександра арештованого НКВД в Коломиї в березні 1941 р. та пропавшого без вістки.
Ласкаві відомості: Станислав, Губернаторська 7, Золотницький Ярослав. (2-10)

Розшукую Омеціньського Ростислава й Омеціньського Богдана з Тернополя.
Ростислав арештований 22. VI. 1941 р., останні вистави сід Волочеська, Богдан мобілізований 24. VI. 1941 р. та зниклий у напрямі Києва.
Ласкаві відомості: Надвірна, вул. Малець 26Б, Омеціньський Омелян. 290 (2-2)

Розшукую ДРОГОМИРЕЦЬКОГО ОЛЕКСАНДРА, сина Іларіона зі Станиславова, мобілізованого 15 квітня 1941 року до Каміня Струмилової, що пропав без вістки.
Відомості прошу ласкаво подавати на адресу: Станислав, вул. Жовта 19, Дрогомирецький Іларіон. (4-7)

Розшукую брата ВАНАХА МИРОСЛАВА, арештованого НКВД-істами в Жабю 23. VI. 1941 р., привезеного до Станиславова 27. VI. 1941 р. та пропавшого без вістки.
Відомості прошу подавати на адресу: Тарас Ванак, командант Поліції в Станиславові, вул. Губернаторська ч. 11. (3-4)

Розшукую муза мур. ДИКОГО ЕВГЕНА, мобілізованого 23 червня 1941 р., вивезеного в напрямі Києва. Кажуть, що виходився хвилею в Гусятині, після чого німа про нього жодних відомостей.
Ласкаві відомості: Станислав, вул. Германа Герінга 6а, Діка Ольга. (2-3)

Розшукую брата ВАЛІХНОВСЬКОГО ТАРАСА, мобілізованого червонокиєм дня 14. IV. 1941 р. Перебував на роботах у селі Незванові коло Каміня Струмилової. Є певні відомості, що підчас вибуху міни переходив біля Шешотівки.
Ласкаві відомості: с. Червоноліці, пошту Тоньчак, пошта Гуськівська, о. Валіхновський Дмитро. (2-2)

Розшукую Шлапака Петра, літ 34, а с. Надорожжя, мобілізованого в Тоньчак в січні 1941 р., що перебував у станиславській тюрмі, після пропав без вістки.
Ласкаві відомості: с. Надорожжя, пошту Тоньчак, Шлапак Євгенія. (1-3)

Перед трибуною на площі Адольфа Гітлера.

Фото ЕКА.

Промова П. Генерального Губернатора Мін. Д-ра Г. Франка.

Фото ЕКА.

Розшукую Юрка Кіхтана, сина Луки, зі Стрільбич, пок. Самбір, якого арештувало НКВД дня 24 травня 1941 р. Бі самбірської тюрми перевезено його до Станиславова, звідки ніяк разі писав до жінки, після пропав без вістки.
Ласкаві відомості: Греко-кат. уряд парохіальний у Стрільбичах, пошта Старий-Самбір. (1-1)

Хто знає би про Микошу Петрівського, с. Івана, директора школи в Снятині ур. 1891 р., після забраного НКВД 22. VI. 1941 р. та про Милошу Гуцуляка, с. Михайла, ур. 1921 р., арештованого в Снятині осінню 1940 р., згодить ласкаво подати вістку на адресу редакції „Українське Слово“ під „Снятинські“. (1-2)

Відповідальний редактор: Дмитро Грегалинський.

Друк і Видавництво:

Українське Видавництво часописів і журналів для Дистрикту Галичина Львів.

Редакція й Адміністрація: Станислав, пл. Горет Весель ч. 2, телефон ч. 16-53 і 17-38.

Ген. Губернатор Др. Франк, Губернатор Др. Аш і Окружний Староста Др. Альбрехт у розмові з українським населенням.

Фото ЕКА.